

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bogaci Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bogaci Victor către Ministerul Justiției al RM privind repararea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul lui Bogaci Victor, admis apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și casată hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 20.01.2015, Bogaci Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24.07.2014, s-a adresat Ministerului Justiției al RM cu cerere la care a anexat originalul titlului executoriu, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în dosarul nr. 2-2006/13 din 22.05.2013 și toate documentele necesare pentru executare.

La 07.05.2014 și 11.06.2014, a adresat Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției cererea privind executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 02.04.2014, care nu a fost executată.

Totodată, la 23.05.2014 și 11.06.2014, s-a adresat către Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției cu cererea de executare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.03.2014 (dosarul nr. 2-2765/13 din 14.06.2013, Judecătoria Buiucani).

La 06.08.2014, Curtea Supremă de Justiție a pronunțat decizia irevocabilă pe dosarul nr. 2-1775/13 din 17.05.2013 al Judecătoria Buiucani, care, la fel, nu a fost executată.

Necâtând la faptul că hotărârile și deciziile instanțele judecătorești au devenit definitive și executorii (dosarele nr. 2-2006/13; nr. 2-2765/13; nr. 2-3155/13; nr. 2-1775/13), până la momentul dat nu sunt executate și, astfel, consideră că i-a fost

încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești susmenționate.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă constatarea încălcării dreptului lui Bogaci Victor la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2239/14 din 06.08.2014, fiind menționat, totodată, că simpla constatare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2239/14 din 06.08.2014 reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, a fost respins apelul lui Bogaci Victor, admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al RM și casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

În justificarea soluției, instanța de apel a indicat că, în speță, nu a fost constatată o tergiversare a executării hotărârilor judecătorești invocate de reclamant, motiv din care cerința acestuia privind repararea pretinsului prejudiciu moral nu este întemeiată, or, în cazul dat nu sunt prezente careva circumstanțe care ar justifica cauzarea prejudiciului moral solicitat de el.

Mai mult, hotărârile judecătorești în cauză au fost executate într-un termen relativ mic, care nu depășește limitele rezonabilității. În așa mod, argumentele apelului Ministerului Justiției fiind întemeiate, iar apelul declarat de apelantul Victor Bogaci fiind unul nefondat.

La 29.06.2016, Bogaci Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015 și casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul lui Bogaci Victor neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de

drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului Bogaci Victor.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Bogaci Victor.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas